

blive Tilfældet, og derfor vil i Virkeligheden en meget stor Mængde Fiskere, som skulle anskaffe sig Baade til en Værdi af mellem 1,500 Kr. og 3,000 Kr., være udelukkede fra at faa denne Hjælp, og dette anser jeg for at være urigtigt.

Jeg vil derfor meget anbefale, at Tinget slutter sig til mit Ændringsforslag under Nr. 4 til § 2, og jeg vil til Slutning sige, at selv om man fra Ministeriets Side fastholder, at der skal tages væsentligt Hensyn til dem, som kræve Støtte til Storfiskeri, saa sker der jo slet ikke nogen Ulykke ved, at man vedtager mit Forslag, for det staar jo i Ministerens Magt at fordele Laanene, saaledes som han vil, og det kan ingen forhindre ham i, saaledes som Loven foreligger. Men han er efter mit Ændringsforslag heller ikke forhindret i at yde mindre Laan, naar han finder det rigtigt. Derfor er der ved mit Forslag egentlig kun givet Ministeren en større Frihed, end han vil faa efter Loven, saaledes som Flertallet vil have, at den skal se ud. Jeg synes derfor ikke, at der for Ministeren kan være nogen Grund til at modsætte sig min Ændring. Jeg vil ganske vist ikke dermed have sagt, at Ministeren saa skulde tænke som saa: Ja, saa gør jeg alligevel helt og fuldt ud, hvad jeg vil; jeg laaner kun store Beløb ud, de andre bryder jeg mig ikke om. Thi hvis Ministeren tænker saaledes, saa opnaar jeg ikke noget. Men derved, at man vedtager mit Ændringsforslag, opnaar jeg, at Ministeren faar Frihed til at veje og vrage, og til at give de Folk Laan, som trænge dertil, og som han mener have Krav paa at faa Støtte. Og jeg mener, at disse Fiskere lige saavel have Krav paa at faa Støtte som de andre. Med disse Ord skal jeg anbefale mit Ændringsforslag i Haab om, at Tinget vil følge mig og stemme derfor:

Blem: Uden for Betænkningen har jeg tilladt mig at stille to Ændringsforslag til en ny § 4 og en ny § 10. Det første Ændringsforslag gaar ud paa, at for saa vidt Statslaanefondens Midler til Laaneforeninger ikke strække til, og der dannes sig Laaneforeninger af mindst 40 Fiskere, som kunne deponere en Kapital af mindst 16,000 Kr. hos et Pengeinstitut, som byder betryggende Sikkerhed, saa skulde de kunne

laane Penge hos et saadant Pengeinstitut til en Rente, som dog ikke skulde være over 5 pCt., og saa skulde de kunne faa de samme Begunstigelser med Hensyn til disse Laan som de af Landbrugsministeren godkendte Laaneforeninger. Disse Begunstigelser bestaa jo kun i Stempelfrihed for Laanene, dernæst i Frihed for Tinglæsning — idet Registreringen af Baadene kan træde i Stedet derfor —, og for det tredje deri, at vedkommende Pengeinstitut faar Udpantningsret med Hensyn til disse Laan, saaledes at det gaar forud for andre Kreditorer. Jeg er nemlig bange for, at disse 150,000 Kr. aarlig, som Udvalget nu har foreslaaet skal være det Beløb, som Staten aarlig kan udlåne til Laaneforeningerne, ikke vil strække til. Det viste sig jo den Gang, da vi fik Loven om Forskudsforeningerne, at de 5 Mill. Kr., som Staten udlånte til disse Foreninger, vare opbrugte i Løbet af et Par Aar eller tre. Det første Aar dannedes der ikke ret mange Forskudsforeninger, men da man havde faaet Sagen i Gang og havde indvundet Erfaringer om, hvorledes disse første Foreninger virkede i det praktiske Liv, dannede der sig en Masse Foreninger, saaledes at vi have mange saadanne Foreninger, som ikke kunne virke, fordi de ikke kunne faa en eneste Øre. Jeg er bange for, det kan gaa paa en lignende Maade her. Vi staa netop nu foran en Udvikling paa Fiskeriomraadet med Hensyn til Anvendelsen af Motorbaade, der kan blive noget lignende, som da Dampskibene begyndte at afløse Sejlskibene i Fragtfarten, og derfor tænker jeg mig, at denne Kapital vil vist ikke længe strække til, og da denne Kapital jo alligevel er noget bunden inden for visse Grænser af Hensyn til Loven om Statslaanefonden i sin Helhed, forekommer det mig, at man nemmest kunde raade Bød paa dette Forhold, naar der blev bestemt i denne Lov, at en Laaneforening, som er dannet af mindst 40 Fiskere, og som tilvejebringer 16,000 Kr., altsaa det samme Beløb, som kræves af Lovforslaget, for at Foreningerne kunne blive godkendte, skulde kunne laane Penge ad privat Vej og dog faa de samme Begunstigelser — som jo betyde saa uhyre lidt for Staten — nemlig Stempelfrihed, Udpantningsret og Registrering i Stedet for Tinglæsning. Man